

Elim deb, yurtim deb уоніб yashash kerak!

Turkiston

1925-yildan chiqsa
boshlagan

О'zbekiston RESPUBLIKASI «KAMOLOT» YOSHLAR IJTIMOIY
HARAKATINING GAZETASI

2002 yil 15 yanvar, seshanba
№ 6 (14497)

ВАТАН ҲИМОЯЧИЛАРИ БИЛАН ЮЗМА-ЮЗ

Харбий бўлнимага кириб бора эканмиз, дастлаб ҳовлида сафалини турган аскарлар диккатимизни торти. Ўзбекистанинг ҳар бир бўйруни сиддидан бажараётган чапдаст тенгдошларини кўриб, тўғриси, уларга ҳавасим келди.

— Буй хизматга келган йигитларимиз жисмонан анча бақувват — дейди майор Истам Султонов.

— Ҳар бирининг ўзига яраша шижоати борки, кўриб кўнглимиз кўтариади. Ватанимизнинг ҳимоячилари шуларда.

Ҳа, Ватан ўз пособнагарига суннади, уларга ишонади. Зоро, тинчлигимизни, осойиштаги мизни таъминлаб, кечани-кеча, кундузни-кундуз демай, хизматни ўтётган аскарлар билан ҳар қанча фарҳлансан арзиди.

Бўлнимага киравериша ўнг томонда отонала учун кутиш хонасида барча шарортилар яратилган. Тўғрисида эса спорт майдончasi, жисмоний машқ бажараш учун барча қуалликлар бор. Аскарлар ётохонасига кириб бора эканмиз, нафавти олдий аскар Азибек Аҳмадалиев ҳарбийчасига салом берди, навбатилик баённомасини дадил эълон қилди. Унга секин размсоламан. Энгидаги либос тоза, дое кўринмайди. Этикторлар ҳам кўнгилдагидек майдонланган. Тартиб бор жойда хизмат зўр бўлади-да, дея ўйлайман.

Қатор каравотлардаги ўрнилар ҳам дид билан йигиттиринган. Хона бурчагидаги деворда эса янги йилга, Ташан ҳимоячилари кунига

бағишилаб чиқарилган деворий газета осилган.

— Байрам кайфиятида юримиз, — дейди катта лейтенант Шокир Эргашев.

— Аскарларимизнинг байрами, колверса, бу йил Қуроли Кучларининг ташкил этилганди.

— Бундан ташқари бадий фильмлар ҳам кўйилади.

Шу пайт клубга бир туруг аскарлар қўлларида хат билан кириб келишиди.

— Ўйдан ҳат олдингларми?

Шерзод Сўлаймонов, чустлик:

— Ҳозиргина ҳат олдим.

— Кўпроқ кимдан ҳат келади?

Шерзод Нурматов, андижонлик:

— Синглимдан. У ҳар доим хатида “қачон келасиз”, деб ёзверади. Хизматни ўтётганимга 9 ой бўлди. Тўғриси, үйдагидарни жуда соғининг. Буёни хизматни яхши ўтаб, ота-онам ҳузурга ёргу юз билан борсан дейман.

Шу куни аскарлар билан мулоғотимиз анчага чўзилди. Ҳар бир уйдан кўпроқ мактуб олиш истагини тез-тез таъкидлашиди.

Муҳими, улар соғаломат, кайроятларни аъло даражада, хизматни ўтаптиши. Бу ҳар бир ўтабини синови. Ҳар бир йигитни чириқидан ўтказади. Соригини соғини чис қилишга, ота-она қадори етишга ўргатади. Ватан олдидаги масъуллики, жавобгарлики қалибига жойлаиди. Узбекнинг алп ўғонлари эса бундай имтиҳонлардан соғинига ўтишга ўтабини синови.

Ҳамма нарса етарли, фақат ӯйдагиларни соғинамиз. Ўйдан ҳадеб хат келавермаса, хавотига тушамиз, — дейди бухоролик олдий аскар Ҳайрулло Исмоилов.

Ўйини, оиласининг тинчлигини истаган фарзанд юртинган ҳам осойиштаги, бардорлигини ўйлади. Бунга шубҳа йўқ. Чунки, Ватан оstonadan бошланди.

Клуб ёзғиги олдида “Ҳангич! Узбекистон Республикаси Қуроли Кучларига хизмат қилишдан фарҳлан!” деган ёзув катта ҳарфлар билан ёзиб қўйилган.

Бекзод АБДУНАЗАРОВ,
«Turkiston» мухбари

